

सम्पादकीय

मधेशको आँखाबाट एमसीसी

अमेरिकाले अघि सारेको मिलेनियम च्यालेन्ज कर्पोरेसन (एमसीसी) को चर्चा यतिबेला उत्कर्षमा छ। कार्यान्वयन हुन संसद्बाट पारित गर्नुपर्ने प्रावधानका कारण सरकारले मन्त्रिपरिषद्बाट निर्णय गरेर संसद् सचिवालयमा दर्ता गरेको पनि वर्षौं बितिसक्यो।

तर, प्रक्रिया अगाडि नबढेका कारण थप विवाद र बहसको समय प्राप्त भएको छ। ५०० मिलियन अमेरिकी डलर (करीब रु.५५ अर्ब) को उक्त परियोजनामा अमेरिकीसँग सन् २०१६ मा हस्ताक्षर भएको थियो। यो परियोजना अमेरिकाले अघि सारेको इण्डो-प्यासिफिक स्ट्राटजी (आईपीएस) को अङ्ग भएका कारण नेपाल स्वतः अमेरिकी सैनिक गठबन्धनमा सामेल हुने, देशको सार्वभौमसत्तामा आँच आउने र असंलग्न परराष्ट्र नीतिको बर्खिलाप हुने भन्दै संसद्बाट अनुमोदन गर्न नहुने आवाज पनि उठेको छ। भौगोलिक र जनसांख्यिक रूपमा नेपाल सानो राष्ट्र नभए पनि शक्ति संरचना र प्रभावका हिसाबले विश्व राजनीतिमा गणनामा आउँदैन। इतिहासमा कसैको उपनिवेश नभएको देश विकास र समृद्धिका हिसाबले विश्वका गरीब राष्ट्रहरूको पक्षमा किन परिरहेको छ, भन्ने आजको प्रश्न हो।

विश्व व्याप्त, अन्तर्राष्ट्रिय मुद्रा कोष, एशियाली विकास ब्याङ्क जस्ता संस्थाहरूका साथै विभिन्न देशबाट हामीले ऋण लिएका छौं। एमसीसी मार्फत अमेरिकाले दिएको रु.५५ अर्ब भने अनुदान हो। शान्ति र स्थिरता, भूकम्पपछि पुनर्निर्माणको तीव्रता र सहज तरिकाले पूँजी परिचालन जस्ता विषयले पछिल्ला चार वर्षमा हाम्रो अर्थतन्त्रलाई गाँति पनि दिएका छन्।

पार्टी विभाजनपछि अहिले दुईवटा मधेशी दल अस्तित्वमा रहेको छ। पहिला एउटा मात्र जसपा भएपनि उसले एमसीसीको विषयमा कुनै धारणा बनाएन। अहिले जसपा र लोसपा दुईटा दल भए पनि एमसीसीको विषयमा उनीहरूलाई न चासो छ न त कुनै धारणा नै।

जम्माजम्मी रु.१५ खर्बको बजेट छ, त्यसमध्ये रु.१० खर्ब जति साधारण खर्च अर्थात् तलबभत्ता, प्रशासनिक खर्च आदिमा सकिन्छ भने बाँकी रु.५ खर्ब पनि हामीले विकास निर्माणमा पूरा खर्च गर्न सक्दैनौं। यो खर्चले दोहोरो अङ्को आर्थिक वृद्धिदर असम्भव हुन्छ। त्यसैले पनि हामीलाई विदेशी प्रविधिसँगै पूँजी अत्यन्तै आवश्यक छ।

यो परियोजना पाँच वर्षभित्र पूरा गर्नेपर्ने, अन्यथा रकम फिर्ता गर्नुपर्ने प्रावधान छ। उक्त परियोजनालाई हामीले अन्तरदेशीय विद्युत् प्रसारण लाइन निर्माणमा खर्च गर्ने योजना बनाएका छौं।

ठूला शक्तिका बीचमा रहेका साना राष्ट्रहरूका केही सवेदनशीलता हुन्छन्। अझ छेउमै विशाल र विश्वको एक नम्बर शक्ति बन्ने दौडमा रहेको चीन भएका कारण उसँगको प्रतिस्पर्धी अमेरिकीसँग सम्बन्ध राख्दा केही विग्रिन्छ कि भन्ने मनोविज्ञानले पनि हामीकहाँ एमसीसी कार्यान्वयन अछेरोमा परेको हुनुपर्छ। तर, तमाम विरोध र विमर्शका बावजूद पनि विश्वमा सबैभन्दा ठूलो व्यापार अमेरिका र चीनको बीचमा छ।

एमसीसी कार्यान्वयनमा मधेशी दलहरूमा पनि द्विविधाको देखिएको छ। ती दलहरू एमसीसीको सवालमा केही कतै बोलेको, चर्चा गरेका वा बहस गरेको पाइँदैन। यस्तो लाग्छ एमसीसीबारे बहस गर्ने जिम्मा काँग्रेस, एमाले र माओवादी कै हो।

एमसीसीमा अमेरिकी स्वार्थ छै वा छैन भनेर मधेशी दलको कुनै धारणा अहिलेसम्म आएको छैन। आफूलाई राष्ट्रिय पार्टी भन्ने तर राष्ट्रिय सरोकारको विषयमा धारणाविहीन भएर बस्ने पक्कै उच्चस्तरको राजनीति होइन।

पार्टी विभाजनपछि अहिले दुईवटा मधेशी दल अस्तित्वमा रहेको छ। पहिला एउटा मात्र जसपा भएपनि उसले एमसीसीको विषयमा कुनै धारणा बनाएन। अहिले जसपा र लोसपा दुईटा दल भए पनि एमसीसीको विषयमा उनीहरूलाई न चासो छ न त कुनै धारणा नै।

केही दिन अघि काठमाडौंमा भएको एक कार्यक्रममा लोसपाका नेता लक्ष्मणलाल कर्णले एमसीसीबारे पार्टीले कुनै धारणा नबनाएको बताएका थिए। उनको यो भनाइबाट पनि लोसपाले एमसीसीलाई महत्व नदिएको प्रष्ट हुन्छ। देशकै विवादित बनेको विषयमा राष्ट्रिय दलबाट नै यस्तो प्रकारको द्विविधा हुनु पक्कै राम्रो संकेत होइन।

राजनीतिक बदनीयती र देशको भविष्य

विचार - विश्लेषण

भाग-१०७

उपेन्द्र भट्टा

सत्तापक्ष र विपक्षको चर्को बहसमा परेको एमसीसी परियोजनाबाट राजनीति एकपल्ट फेरि तरंगित भएको छ।

एमसीसी पास गराउन सरकारले गत भाद्र २३ गते संसद् बोलाएको छ। नो एमसीसीको प्लेकार्ड बोकेको जुलुस आजभोलि सडकमा देखिन थालेको छ। संसद् बस्ने दिनको पूर्वसन्ध्यामा विद्यार्थी संगठनहरूबाट निकालिएको ठूलो जुलुसमाथि प्रहरीले दमन पनि गरेको छ। जालभेलेको राजनीतिबाट चलेको देशमा प्रहरीले जुलुसलाई नियन्त्रण गर्न खोजेको हो कि जुलुसलाई निरन्तरता दिन ? नियत सिद्धि नै लाग्छ।

सत्तापक्षको सफाई के छ भने अनुदानको रूपमा अमेरिकाबाट आएको एमसीसी विकास परियोजनाको सहयोग राशी यति ठूलो हो कि देश आत्मनिर्भर बन्न सक्छ। साँबा र ब्याज केही भुक्तान गर्न नपर्ने अमेरिकी सहयोगको विरोध गर्नु नितान्त पटमुर्खता हो। एमसीसीको विरोध गर्नेलाई सरकारले पक्राउ गर्न सक्ने कुरा पनि भनेको छ। जसरी भए पनि एमसीसी पास गराउने देउवा सरकारको दृढताले एमसीसी विरोधको आधार बढ्न थालेको छ।

चीनको गहिरो प्रभावमा रहेको नेकपा (एमाले) को अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीको सरकारले एमसीसी पास गराउन अमेरिकी दूतावाससँग पटक-पटक म्याद लिएर पनि आफ्नै पार्टीका सहकर्मी तथा सांसदको ठूलो हिस्साबाट सहयोग नपाएर पास गराउन सकेन। अमेरिकी असन्तुष्टताले केपी शर्मा ओलीमाथि विश्वास गर्न छाडेर आफू सन्निकट रहने शेरबहादुर देउवालाई प्रधानमन्त्री बनायो।

शेरबहादुर देउवा सरकारको पहिलो प्राथमिकता परेको एमसीसी विकास परियोजना पास गराउने दायित्वले शेरबहादुर देउवालाई वही आक्रामक बनाएको छ।

आफ्नो कार्यकालमा एमसीसी पास हुन नदिने, चुनावी सरकार रहन नदिने आफ्नो सहकर्मी लगायत सबै राजनीतिक दलहरूले गठबन्धन बनाएर आफ्नो स्वार्थ पूरा हुन नदिँदा अहिले गठबन्धन सरकारको

स्वार्थ पूरा गर्ने अभियानमा केपी शर्मा ओलीको समर्थन नरहन सक्दछ। सार्वजनिक रूपमा ओली एमसीसीको पक्षमा मन्तव्य दिएपनि उनको पार्टीका उपाध्यक्ष भीम रावल विरोधमा देखिएका छन्।

अमेरिकी सूचिबाट आफ्नो आतंकवादी नाम हटाउन बाध्यतामक अवस्थामा एमसीसीको कितामा उभिएको प्रचण्ड पनि यथास्थितिमा पास गराउन मिल्दैन भन्छन्। माओवादीका प्रभावशाली नेता देव गुरुङ एमसीसी राष्ट्रघाती सम्भोता हो भनेर व्याख्या गरेका छन्। नेपाली कांग्रेसका प्रगतिशील विचारका युवा नेताहरू पनि एमसीसी दस्तावेज संशोधन गरेर पास गर्ने कुरा भनिरहेका छन्।

अमेरिकापछि विश्वको दोस्रो ठूलो अर्थतन्त्रमा विकसित गरेको चीन अहिले वीआरआईको माध्यमबाट पूरै विश्वलाई सडक सञ्जालबाट जोड्ने महत्वाकांक्षी रणनीतिलाई रोक्न अमेरिकाले इण्डो प्यासिफिक रणनीति ल्याएको छ। यसको दोस्रो प्रमुख साभेदार भारत हो। दक्षिण एशियाका गरीब मुलुकलाई ऋण सहयोग दिई गुलाम बनाउँदै अगाडि बढ्ने चीनको खतरनाक रणनीतिले भारतलाई धेरै परेशान गरेको छ। दक्षिण एशियामा चीनको प्रभावलाई रोक्न ल्याइएको इण्डो-प्यासिफिक रणनीतिसँग भारत जोडिनु स्वाभाविक हो। चीनलाई नजिकबाट हेर्ने नियतका साथ ल्याइएको एमसीसी इण्डो प्यासिफिक सैन्य रणनीतिकै अंग हो। यसलाई अन्यथा नसोचन विकास परियोजनाको आवरण दिएको हो।

चीनको बढ्दो प्रभुत्वले गलवान, लद्दाख र डोकलाममा भारतलाई मुठभेडका लागि उक्साइरहेको छ भने साउथ चाइना सीका देशहरूलाई चैनसँग बस्न दिएको छैन। आफ्नो सीमाको चारैतिर सीमा विवाद उठाएर मुठभेडका लागि देशहरूलाई उक्साउने चीनको खतरनाक चाललाई मात दिन अमेरिका नेपाललाई रोजेको छ। नेपाली कांग्रेसको नेतृत्वमा गठबन्धन सरकारले एमसीसी

पास गराउन व्यापक तयारी गरेको कुराबाट चीन चिन्तित मात्र होइन, आतंकित भएको छ। एमसीसीको विरुद्ध भाँडभैलो मचाउन चीन पनि आक्रामक रूपमा सक्रिय छ।

नेपालको राजनीतिमा आफ्नो स्वार्थको अनुकूलता खोज्ने शक्ति केन्द्र तथा तीनवटा निर्देशित राजनीतिक दलहरूको बदनीयतका कारण राजनीतिको स्वच्छ छवि नै हराएको छ। राजनीतिक स्तरहीनताका कारण सबै सम्पन्नवादी भएका छन्। आफ्नो स्वार्थपूर्तिका लागि शक्ति केन्द्रका गुलाम बनेका राजनीतिकर्मीहरू देशप्रतिको जिम्मेवारी, स्वाभिमान, स्वतन्त्र चिन्तन सबै गुमाएर शक्ति केन्द्रको इशारामा हिंडेका छन्।

वैदेशिक सहायता लिनु अपराध होइन, तर देश र जनतालाई बेचेर लिनु राष्ट्रघात हो। अमेरिकाले चीनसँग लड्न नजिकको युद्ध मैदान खोजिरहेको छ। चीनलाई सबक सिकाउन नेपाल उपयुक्त स्थान रहेकोले यसलाई आफ्नो कब्जामा लिन विकास परियोजनाको यति ठूलो धनराशी अनुदानमा दिन खोजेको हो। निःस्वार्थ भावले दिन चाहेको भए नेपालको अस्तित्व नै मेटिने गरी अमेरिकाले शर्त किन अगाडि सारेको हो ? एमसीसी दस्तावेजको नेपाली अनुवाद पनि बुझ्न नसकेको यो सरकारले एमसीसी शर्तको अर्थ बुझाई दिन अमेरिकी राजदूतावासमार्फत एमसीसी मुख्यालयलाई पत्रचार गरेको छ।

बौद्धिक बहसमा आएका एमसीसीका शर्तहरू संविधान, नियम कानून तथा सरकारभन्दा माथि रहने संकेत दिएको छ। संसद्बाट अनुमोदित गरी एमसीसी नेपालमा स्थायी रूपमा बस्न खोजेको लाग्छ। सामरिक महत्त्वका सामान राख्न, प्रयोग गर्न, सो स्थानमा पूर्ण वर्चस्व कायम गरे मात्र चीनलाई स्थायी रूपमा रोक्न सकिन्छ। कुनै कानूनबाट एमसीसीलाई व्यवधान पुऱ्याउन नसकिने, एमसीसी टीमलाई परियोजना समाप्त भए पनि फिर्ता पठाउन नसक्ने सर्वाधिकार चाहिएको छ। धनका भोका राजनीतिकर्मीहरू अनुदानका ठूला रकम हेर्छु। देश

राजनीतिकर्मीहरूको बदनीयतीका कारण सिंगै शासक प्रणाली नै ध्वस्त भएको अवस्थामा सच्चा देशभक्त सरकार चुलाउन पाउँदैन, भ्रष्ट आचरणका जनप्रतिनिधि नै सरकार चलाउँछन्। छल, प्रपञ्च, जाल, फरेव, धोका राजनीतिमा जायज त्यो बेला मानिन्छ जुन बेला सरकार देश र जनताको हितमा कदम बढाउँछ। अन्य समयमा यी तत्वहरू राजनीतिको मापदण्ड हुन सक्दैन।

अमेरिकाको अधिनमा जाने कुरा हेर्दैनन्। चीन हमलाको आक्रामक शैली रोक्न उत्तिकै आवश्यक छ तर आफ्नो देशलाई अर्को हातमा दिएर चीनलाई रोक्ने प्रक्रिया राष्ट्रघाती नै हो।

राजनीतिकर्मीहरूको बदनीयतीका कारण सिंगै शासक प्रणाली नै ध्वस्त भएको अवस्थामा सच्चा देशभक्त सरकार चुलाउन पाउँदैन, भ्रष्ट आचरणका जनप्रतिनिधि नै सरकार चलाउँछन्। छल, प्रपञ्च, जाल, फरेव, धोका राजनीतिमा जायज त्यो बेला मानिन्छ जुन बेला सरकार देश र जनताको हितमा कदम बढाउँछ। अन्य समयमा यी तत्वहरू राजनीतिको मापदण्ड हुन सक्दैन। यसले देशमा वैथिति नै बढाउँछ।

janukjha24@gmail.com

गलत ढंगले सयौं सरकार जन्माइयो : पूर्वमन्त्री साह

काठमाडौं, १९ भाद्र। पूर्वमन्त्री प्रभु साहले नेपालमा गलत ढंगले सयौं सरकार जन्माइएको भन्दै ७६१ सिंहदरवारको भार देशले थेग्न नसक्ने बताएका छन्।

शनिवार काठमाडौंमा आयोजित काठमाडौं-प्रदेश २ सम्पर्क मञ्चसँगको छलफलका क्रममा पूर्वमन्त्री साहले नेपालको सन्दर्भमा ७६१ वटा सरकार रहने व्यवस्था लादेर मुलुकलाई अस्तव्यस्त बनाएको टिप्पणी गरे। क्षेत्रफलमा विशाल र आर्थिक रूपमा अग्रस्थानमा रहेका देशहरूमा ५०/६०

वटा मात्र सरकार रहेको भन्दै उनले नेपालमा गलत ढंगले सयौं सरकार जन्माइएको बताए।

उनले संसारमा कहिले पनि नभएको ७६१ वटा सरकार नेपालमा मात्र रहेको, शासक वर्गलाई आरक्षण नेपालमा मात्र रहेको, पक्षपातपूर्ण राजस्व बाँडफाँड नेपालमा मात्र रहेको, अरु देशको नागरिकता लिइसकेको व्यक्तिलाई पनि नागरिकता दिने जस्ता व्यवस्थाहरू नेपालमा मात्र रहेकोले देशलाई खोक्रो बनाउने कार्य भइरहेको टिप्पणी गरे।

'संसारमा कहिले नभएको तीन तहको सरकार नेपालमा छ। दर्जनौं संवैधानिक निकाय नेपालमा मात्र छन्। संसारमा कहिले नभएको शासक वर्गलाई आरक्षण नेपालमा छ। पक्षपातपूर्ण राजस्व बाँडफाँड नेपालमा मात्र छ। अरु देशको नागरिकता लिइसकेको व्यक्तिलाई पनि नागरिकता दिने व्यवस्था नेपालमा छ। देशलाई खोक्रो बनाउने यस्ता व्यवस्था राखेर महान कार्य गरौं भन्न अलिकति पनि लाज नमान्नेहरू पनि छन्, पूर्वमन्त्री साहले भने। पूर्वमन्त्री प्रभु साहले संविधानसभाबाट

प्रभु साह

संविधान जारी गर्ने समयमा नै यो संविधानले देशको भलाई गर्न नसक्ने भन्दै संविधानमा हस्ताक्षर नगरी संघर्ष गरेका थिए।

विश्व परिवेश

भारतीय प्रधानमन्त्री मोदी बने विश्वकै सबैभन्दा लोकप्रिय नेता

काठमाडौं। भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदी विश्वकै सबैभन्दा लोकप्रिय नेता बनेका छन्। विश्व नेताहरूको लोकप्रियता मापन गर्ने अमेरिकी अध्ययन एजेन्सी मर्निङ कन्सल्टको नयाँ सूचीमा मोदीले विश्वका अन्य १३ नेताहरूसँग पनि उछिनेका छन्। मर्निङ कन्सल्टले सेप्टेम्बर २ मा नयाँ सूची सार्वजनिक गरेको हो। प्रत्येक साता यो एजेन्सीले नयाँ सूची सार्वजनिक गर्छ। ७० प्रतिशत अफ्रिकन रेटिङसहित मोदी शीर्ष स्थानमा छन्।

थियो। मोदी नेतृत्वको सरकारले उक्त मुस्किल हालतलाई सम्हाल्यो। सन् २०२० को मे महिनामा मोदीको अफ्रिकन रेटिङ ८४ प्रतिशत थियो। यस्तो छ अन्य देशका प्रमुखहरूको रेटिङ- मेक्सिकोका राष्ट्रपति लोपेज अब्राडोर

६४ प्रतिशतसहित दोस्रो तथा इटलीका प्रधानमन्त्री मारियो ड्रागी ६३ प्रतिशतसहित तेस्रो स्थानमा छन्। जर्मन चान्सलर एन्जेला मर्केल ५२ प्रतिशतसहित चौथो नम्बरमा छन्। अमेरिकी राष्ट्रपति बाइडेन भने ४८ प्रतिशतसहित पाँचौँ स्थानमा छन्। अष्ट्रेलियाका प्रधानमन्त्री स्कट मोरिसन ४८ प्रतिशतसहित छैटौँ स्थानमा छन्। क्यानडाका जस्टिन ट्रुडो ४५ प्रतिशतसहित सातौँ तथा इजिप्टका वोरिस जोन्सन ४१ प्रतिशतसहित आठौँ स्थानमा छन्।

वैश्विक व्यापार मा प्रभुत्व प्राप्त गर्न भारत पुनः तयार

'आत्मनिर्भर भारत' को सम्पन्नता का लागि एक कदम स्वरूप भारत सरकारले कपडा व्यवसाय का लागि उत्पादन प्रोत्साहन (पीएलआई) योजना अनुमोदन गरेको छ। यसको कार्यान्वयन का लागि सरकारले १० हजार ६ सय ८३ करोड रूपैयाँ विनियोजन गरेको छ। यस योजना अन्तर्गत योजना मानव निर्मित फाइबर (एमएमएफ), एमएमएफ कपडा र १० बटा क्षेत्र प्राविधिक कपडा का उत्पादनहरू सामेल छन्। यस योजना बाट फेरि एकपटक भारतीय व्यवसाय विश्वविजेता को रूपमा उदाउन सक्नेछन्। यसबाट साढे सात लाख मानिसले प्रत्यक्ष रोजगार प्राप्त गर्नसक्ने छन् र लाखौँ मानिसले अतिरिक्त रोजगार प्राप्त गर्नसक्ने छन्। यस योजना ले वैश्विक व्यापार मा प्रभुत्व प्राप्त गर्न भारतलाई पुनः तयार गरेको छ।

आर्थिक वर्ष २०२१-२२ को लागि केन्द्रीय बजेट को क्रममा १३ क्षेत्र का लागि १.९७ लाख करोडको पीएलआई योजना घोषणा गरिएको थियो। १३ क्षेत्रका लागि पीएलआई योजना को घोषणा बाट भारतले पाँच वर्ष को अवधिमा ३७.५ लाख करोडको न्यूनतम उत्पादन गर्न सक्नेछ साथै पाँच वर्ष मा १ करोड न्यूनतम अपेक्षित रोजगार सिर्जना गर्नसक्ने छ। पीएलआई योजना, राज्य र केन्द्रीय कर र लेवीको छुट, निर्यात गरिएका उत्पादनहरू मा शुल्क र कर मा छुट, र प्रतिस्पर्धी मूल्यमा कच्चा माल उपलब्ध गराउने र कौशल विकास जस्ता अन्य उपायहरू बाट कपडा व्यवसाय मा एक नयाँ युगको सुरुवात गर्नसकिने छ। पीएलआईले उच्चस्तरीय कपडालाई बढावा दिने पीएलआई योजनाले देश मा उच्च स्तरीय एमएमएफ कपडा, वस्त्र र प्राविधिक कपडा व्यवसायलाई बढावा

दिनेछ। उद्योगहरूलाई यी क्षेत्रहरूमा लगानी गर्न प्रोत्साहित गर्नका निम्ति प्रोत्साहन संरचना तर्जुमा गरीएको छ। यसबाट कपास र अन्य प्राकृतिक फाइबर मा आधारित कपडा उद्योग को स्तरोन्नति, रोजगार सिर्जना र व्यापार को लागि नयाँ अवसरहरू प्रदान गर्न सकिने छ। प्राविधिक कपडा क्षेत्र नयाँ युगको कपडा व्यवसाय हो। यसको मद्दतबाट पूर्वाधार, पानी, स्वास्थ्य र स्वच्छता, रक्षा, सुरक्षा, अटोमोबाइल, उड्डयन जस्ता अर्थव्यवस्था का धेरै क्षेत्रहरू मा दक्षता सुधार गर्न सकिने छ। यस क्षेत्र मा रक्षा र सुरक्षाको प्रयासलाई बढावा दिन सरकारले विगत मा एक राष्ट्रीय प्राविधिक कपडा अभियान को शुरुवात गरेको थियो। पीएलआई ले यस क्षेत्रमा लगानी थप अफ मद्दत गर्नेछ। रोजगार सृजना, महिला सशक्तीकरण आगामी पाँच वर्षको अवधिमा, यस योजनाले १९ हजार करोड रूपैयाँ भन्दा

बढीको नयाँ लगानी भित्ताउने अपेक्षा गरिएको छ। यसबाट साढे सात लाख मानिसले प्रत्यक्ष रोजगार प्राप्त गर्नसक्ने छन् र लाखौँ मानिसले अतिरिक्त रोजगार प्राप्त गर्नसक्ने छन्। यसका साथै यस योजना अन्तर्गत ३ लाख करोड भन्दा माथिको संचयी कारोबार हासिल हुने आशा पनि गरिएको छ। कपडा उद्योगले मुख्य रूपमा महिलाहरूलाई रोजगार प्रदान गर्दछ। तसर्थ यस योजनाले महिलाहरूलाई सशक्त बनाउनेछ र औपचारिक अर्थतन्त्रमा उनीहरूको सहभागिता बढाउनेछ। यस योजना अन्तर्गत जिल्ला, शहरी क्षेत्र, तथा ग्रामीण क्षेत्रहरूमा लगानी गर्न प्राथमिकता दिइने छ। यस योजनाले गुजरात, उत्तर प्रदेश, महाराष्ट्र, तमिलनाडु, पन्जाब, आन्ध्र प्रदेश, तेलंगाना, र ओडिशा जस्ता राज्यहरूमा सकारात्मक पभाव पार्ने छ। -इण्डिया न्यूज नेटवर्क

भारतीय नौसेना उड्डयन राष्ट्रपति रंगद्वारा सम्मानित

सोमवार राष्ट्रपति रामनाथ कोविन्द ले भारतीय नौसेना उड्डयनलाई राष्ट्रपति रंगद्वारा सम्मानित गरेका छन्। शान्ति र युद्ध दुवै का लागि प्रदान गरेको असाधारण सेवाका लागि दिइने यो सबैभन्दा ठूलो सम्मान हो। गोवा मा आईएनएस हंस मा आयोजित एक समारोहमा राष्ट्रपति रंग प्रदान गरिएको थियो। यस अवसरमा १ सय ५० पुरुष गाई अफ अनर ले राष्ट्रपति समक्ष एक औपचारिक परेड प्रस्तुत गरेका थिए। रक्षा मन्त्रालयका अनुसार राष्ट्र को सेवा मा आफ्नो विशिष्ट योगदान का लागि तथा उच्च व्यावसायिक मापदण्ड र नौसेना उड्डयन को तारकीय संचालन प्रदर्शन कारु लागि राष्ट्रपति रंग पुरस्कार प्रदान गरिएको हो। विगत सात दशक देखि नौसेना उड्डयनले राष्ट्रका लागि उल्लेखनीय

र अभूतपूर्व सेवा प्रदान गर्दै आएको छ। आफ्नो सम्बोधनको क्रममा राष्ट्रपति कोविन्दले सन् १९७१ मा बंगलादेशको स्वतन्त्रता संघर्ष का क्रममा आईएनएस विक्रान्त ले दिएको गौरवशाली योगदानको स्मरण गर्नुभएको थियो। यी भारतीय नौसेना विमानले शान्ति स्थापना र मानवीय सहायता र आपदा राहत (एचएडीआर) मा अग्रणी भूमिका निर्वाह गरिरहेको छ। यस विमान ले भारतीयहरूलाई मात्र नभई मैत्री विदेशी राष्ट्रहरूलाई पनि राहत प्रदान गर्दछ। सरकारको आत्मनिर्भर भारत दर्शनलाई ध्यानमा राखी भारतीय नौसेनाले स्वदेशीकरणका लागि हर सम्भव प्रयास गरेका छन् जसका लागि राष्ट्रपति कोविन्दले तिनको प्रशंसा गर्नुभएको छ।

उनले उड्डयन प्रविधि मा भएको महत्वपूर्ण प्रगति, अत्याधुनिक स्वदेशी हतियार, सेन्सर र नौसेना विमानका लागि तथ्यिक को सुविधा को पनि उल्लेख गर्नुभयो। सन् १९५१ मे महिनाको २७ तारिख मा पहिलोपटक भारतीय नौसेना ले राष्ट्रपति रंग प्राप्त गरेका थिए। त्यतिबेला भारत का तत्कालीन राष्ट्रपति डा राजेन्द्र प्रसाद ले यो पुरस्कार प्रदान गर्नुभएको थियो। त्यसपछि दक्षिणी नौसेना कमान, पूर्वी नौसेना कमान, पश्चिमी वेडा, पनडुब्बी हतियार, आईएनएस शिवाजी र भारतीय नौसेना एकेडेमी ले यो पुरस्कार प्राप्त गरेका छन्। सन् १९५१ जनवरी महिनाको १३ तारिख मा नौसेना उड्डयनले पहिलो सामुद्रिक र भूमि विमान प्राप्त गरेका थिए। सन् १९५३

मे महिनाको ११ तारिख मा कोची मा आईएनएस गरुड संचालन मा ल्याइएको थियो। हाल भारतीय नौसेना उड्डयन संग नौ बटा हवाई अड्डा, र अण्डमान र निकोबार सहित तीन नौसेना हवाई क्षेत्र रहेका छन्। विगत सात दशक मा भारतीय नौसेना उड्डयन एक अत्याधुनिक, प्रविधि उन्नत र अत्यन्त शक्तिशाली सेना मा परिणत भएको छ। यस उड्डयन संग २ सय ५९ भन्दा बढी समुद्री टोही विमान, हेलिकप्टर र टाडा बाट उडाउन मिलने जहाज रहेको छ। यस सय उड्डयन ले सम्पूर्ण सैन्य अभियान संचालन गर्न सक्छ। सैन्य, कूटनीतिक, सैनिक र अन्य पक्ष मा योगदान दिने भारतीय नौसेना उड्डयन भारतीय सेनाको महत्वपूर्ण अंग बनेको छ। -इण्डिया न्यूज नेटवर्क

कोरोना संक्रमणबाट मुक्त भएपछि पनि ढुक्क नबनौं

5 bullet points: 1. श्वास फेर्न धेरै गान्हो भए, 2. निद्रा नलाग्ने, झर्को लाग्ने, तनाव महशुस भए, 3. धेरै थकाई र कमजोरी महसुस भए, 4. एकाएक रक्तचाप घटवढ भए, 5. थोरै हिड्दा स्वी-स्वी बढे, सचेत बनौं र नजिकको स्वास्थ्य संस्थामा सम्पर्क गर्न ढिला नगरौं।

अफगानिस्तानबाट उद्धार गरिएका नेपाली भारतको क्वारेन्टिनमा

काठमाडौं। अफगानिस्तानको राजधानी काबुलबाट भारत फर्किएका ११ नेपाली भारतको एउटा केन्द्रमा अनिवार्य क्वारेन्टिनमा बसेका छन्। काबुलबाट उद्धार गरिएका २४ जना भारतीयसँगै उनीहरू दुई साता क्वारेन्टिनमा बसेका हुन्। उनीहरूलाई नयाँ दिल्लीको भारत-तिब्बत सीमा प्रहरी (आईटीवीपी) केन्द्रमा क्वारेन्टिनमा राखिएको छ। भारत सरकारले उनीहरूलाई दुई साताअघि अफगानिस्तानबाट उद्धार गरि नयाँ दिल्ली पुऱ्याएको थियो। कोभिड परिक्षणपछि यही २६ अगस्टमा उनीहरूलाई अनिवार्य क्वारेन्टिनमा राखिएको थियो। कोभिड परिक्षण गर्दा उनीहरू सबैको रिपोर्ट नेगेटिभ आएको थियो। क्वारेन्टिन अवधिभर उनीहरू सबैलाई निःशुल्क खाने, बस्ने, खेलेलगायतको व्यवस्था मिलाइएको छ। केन्द्रले क्वारेन्टिन अवधिभर योग अभ्यास गराउनुका साथै मानसिक स्वास्थ्यसम्बन्धी काउन्सिलिङ प्रदान गरेको थियो। अहिलेसम्म केन्द्रमा बंगलादेश, चीन, म्यानमार, माल्दिभ्स, अमेरिका, दक्षिण अफ्रिका र अफगानिस्तानका ४२ जना सो केन्द्रमा क्वारेन्टिनमा बसिसकेका छन्।

